

Kocúr sa rozbehol pred kočiárom. Cestou míňal obrovský lán. „Komu patrí to pole?“ pýtal sa žencov. „Čarodejníkovi Čarymáryfukovi. Býva na zámku... tamto na vrchu,“ odpovedali svorne a ukazovali do diaľky. „Počúvajte a dobre si zapamätajte, čo vám teraz poviem,“

povedal kocúr. „O chvíľu pôjde okolo sám kráľ. Keď sa opýta, čie je toto pole, povedzte mu, že pána grófa z Chudobíc.“ A naozaj, čoskoro pri žencoch pribrzdil kočiar a kráľ sa opýtal, kto vlastní ten veľký lán. „Pán gróf z Chudobíc“, odpovedali roľníci presne tak, ako im kocúr prikázal.

Navečer dorazil kráľovský sprievod na miesto. Kocúr im už išiel v ústrety, otvoril bránu a zvolal: „Najjasnejší kráľ a pôvabná princezná! Srdečne vás vítam v sídle môjho pána, grófa z Chudobíc.“ Vladár vystúpil z kočiara a uvidel zámok stokrát

krajší a prepychovejší ako ten jeho. A pretože sa princezná cestou do Petra zamilovala až po uši, čoskoro ich viezol kočiar na slávnú svadbu. Keď kráľ zomrel, stal sa Peter jeho nástupcom. A kocúr? No predsa hlavným a najdôležitejším radcom.